

altenpflege.de Edition

Kratke udžbenike za školovanje u nezi - fokus na negu starih osoba

Theo Ahrens

Uvod u etiku nege

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografski podaci

Theo Ahrens – Kratka biografija

Theo Ahrens, rođen 1979. u blizini Minhena, je nastavnik za negu i angažovani pedagoški radnik u oblasti nege. Nakon dobrovoljne socijalne godine u bolnici, završio je obuku za zdravstvenog tehničara i bolničara i stekao dragoceno profesionalno iskustvo na intenzivnoj nezi. Podstaknut željom da prenosi znanje, studirao je pedagogiju u oblasti nege i od 2009. godine radi kao nastavnik u strukovnoj školi u Minhenu. Theo je poznat po svom praktičnom i empatičnom načinu predavanja, kojim buduće negovatelje priprema za njihov zahtevni poziv. Privatno živi sa suprugom i dvoje dece u Berlinu i volontira kako bi unapredio uslove u obrazovanju za negovatelje.

Ovaj kratki priručnik je formulisao koristeći planove nastavnog programa iz njegovih predavanja uz korišćenje K.I. Prevod je obavljen automatski.

Izdavač altenpflege.de

Cena DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Napomene i predloge za poboljšanja pošaljite na team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Sadržaj

1 Uvod u etiku nege	4
1.1 Definicija etike u nezi	4
1.2 Značaj etike u ophođenju sa umiranjem i smrću	4
1.3 Ciljevi etičke refleksije u gerijatrijskoj nezi	5
1.4 Profesionalna odgovornost i uloga medicinskog osoblja u procesu umiranja	6
2 Osnove etike i morala	7
2.1 Definicije pojmova	7
2.2 Etnički principi u nezi. . . .	7
2.3 Etičke teorije	8
2.4 Etničko odlučivanje u svakodnevnoj nezi. . . .	8
3 Postupanje sa umiranjem i smrću u nezi starih lica	10
3.1 Umiranje kao deo životnog ciklusa	10
3.2 Faze umiranja prema Elisabeth Kübler-Ross	11
3.3 Značaj pružanja podrške umirućima u nezi starih lica	11
3.4 Uloge i zadaci negovatelja u palijativnoj nezi. . . .	12
3.5 Percepcija umiranja i smrti	13
4 Etnički izazovi u pratnji umirućih	15
4.1 Postupanje sa autonomijom pacijenata	15
4.2 Etičke dileme u pružanju podrške umirućima	15
4.3 Postupanje sa željama pacijenata	16
4.4 Palijativna sedacija: Definicija, etički aspekti i donošenje odluka	17
4.5 Podrška kod pacijentovog testamenta i punomoćja za preventivnu brigu	18
5 Prakticiranje palijativne nege u gerijatrijskoj nezi	19
5.1 Hospicijski rad i palijativna nega u nezi starih lica	19
5.2 Komunikacija sa umirućima	20
5.3 Praćenje članova porodice	20
5.4 Rituali, verski i kulturni aspekti umiranja	21
5.5 Prve mere nakon smrti	22
6 Pravni osnovi za postupanje sa umiranjem i smrću	23
6.1 Pravo na samoodređenje i pacijentova odluka. . . .	23
6.2 Pravne smernice za pratnju umirućih	24
6.3 Pravne odredbe o zbrinjavanju preminulih	24
6.4 Razlike između pratnje umirućih, aktivne i pasivne eutanazije	25
6.5 Pravni aspekti palijativno-medicinskog zbrinjavanja	26
7 Psihološki aspekti umiranja, smrti i žalosti	28
7.1 Obrada umiranja i smrti	28
7.2 Suočavanje sa sopstvenom konačnošću	28
7.3 Emocionalno opterećenje i briga o sebi kod negovatelja. . . .	29
7.4 Supervizija i mogućnosti podrške za negovatelje	30
7.5 Suočavanje sa tugom kod stanovnika, srodnika i negovatelja	31
8 Kulturne i verske dimenzije smrti i umiranja	32
8.1 Rituali umiranja u različitim religijama	32
8.2 Kulturološke osobenosti u ophođenju prema umiranju i smrti	32
8.3 Religijska pratnja u pratnji umirućih	33
8.4 Etnički izazovi u poštovanju religioznih želja pacijenata	34
9 Eutanazija – Etičke i pravne perspektive	36
9.1 Definicije: Aktivna, pasivna i indirektna eutanazija	36
9.2 Etički argumenti za i protiv pomoći pri umiranju	36
9.3 Pravna situacija u vezi sa eutanazijom	37
9.4 Uloga negovatelja pri donošenju odluka o eutanaziji	38
10 Primeri iz prakse i studije slučaja	39
10.1 Studije slučajeva o etičkim sukobima u pratnji umirućih	39
10.2 Refleksija teških situacija u praksi	40
10.3 Strategije rešavanja etičkih dilema	41

1 Uvod u etiku nege

1.1 Definicija etike u nezi

Etika u nezi odnosi se na primenu moralnih principa i vrednosti u zbrinjavanju ljudi, posebno starijih i osoba kojima je potrebna nega. Ova disciplina zahteva razmišljanje o tome šta se smatra ispravnim ili pogrešnim, dobrim ili lošim i usmerava negovatelje u donošenju odluka i svakodnevnom postupanju.

Centralni element etike u nezi je dostojanstvo čoveka. Negovatelji su obavezni da poštuju i štite to dostojanstvo, bez obzira na stanje ili okolnosti osobe kojoj se pruža nega. To uključuje priznanje jedinstvenosti svakog pojedinca kao i obezbeđivanje poštovanja i autonomije.

Poverenje je još jedan osnovni aspekt. Odnos pun poverenja između negovatelja i osobe kojoj je potrebna nega je suštinski i zahteva pouzdanost, empatiju i integritet. Etika u nezi takođe znači preuzimanje odgovornosti i polaganje računa za sopstvene postupke, naročito u moralno izazovnim situacijama.

Etika u nezi takođe obuhvata princip pravde. On podrazumeva pravednu raspodelu resursa i ravnopravan tretman svih ljudi. Negovatelji moraju voditi računa da ne postupaju diskriminatorno i da na odgovarajući način uzimaju u obzir potrebe svih osoba kojima je potrebna nega.

Pored toga, etička refleksija u nezi mora uključiti principe brige i nenanošenja štete. Bezbednost i dobrobit korisnika nege su prioritet, i sve mere treba da budu usmerene na izbegavanje štete i pružanje najbolje moguće podrške.

Ovi etički principi nisu kruta pravila. Oni zahtevaju od negovatelja kontinuiranu refleksiju i prilagođavanje svakom pojedinačnom slučaju. Etika u nezi je trajna obaveza prema etički zasnovanoj praksi nege i ličnom moralnom razvoju unutar profesije.

1.2 Značaj etike u ophođenju sa umiranjem i smrću

Etika u postupanju sa umiranjem i smrću zahteva pažljivu i sa poštovanjem ispunjenu praksu nege. Poslednje životne faze jedne osobe su od velike emocionalne i etičke važnosti. U tim trenucima, negovatelji moraju da razumeju i poštuju potrebe umirućih, bez narušavanja njihove autonomije.

Potreba za balansiranjem između želje za produženjem života i prihvatanja prirodnog procesa umiranja zahteva od negovatelja etički utemeljeno donošenje odluka. Teškoće nastaju kada se sudare različite predstave i želje pacijenata, članova porodice i medicinskog tima. Ovde je zadatak nege da pronađe ravnotežu koja čuva dostojanstvo umirućeg i istovremeno uvažava predstave svih uključenih strana.

Centralni etički izazov je postupanje sa simptomima patnje na kraju života. Ovde su relevantni principi palijativne nege, koji s jedne strane treba da ublaže bol i patnju, a s druge strane da poštuju osnovnu potrebu pacijenta za dostojanstvenim i samostalnim umiranjem. Negovatelji moraju proceniti u kojoj meri medicinske mere još uvek odgovaraju etičkim vrednostima nege ili u kojoj meri narušavaju prirodni proces umiranja.

Etička refleksija se ne odnosi samo na pacijente, već se proteže i na uključivanje članova porodice. Uključiti ih, uzeti njihove strahove i brige za ozbiljno i uzeti ih u obzir pri donošenju odluka je neophodno za etički odgovornu negu. Istovremeno, negovatelji ne smeju zaboraviti da prepoznaju i adresiraju sopstvene moralne i emocionalne granice.

U zaključku, etika u postupanju sa umiranjem i smrću zahteva osetljivu ravnotežu između brige, poštovanja i autonomije, koja uzima u obzir i umiruće i okolinu. Empatija i etička kompetencija su neophodni delovi prakse nege.

1.3 Ciljevi etičke refleksije u gerijatrijskoj nezi

Ciljevi etičke refleksije u nezi starih osoba mogu se identifikovati u više oblasti, a svaka od njih ima za cilj poboljšanje kvaliteta nege i podršku negovateljima. Pre svega, etička refleksija podstiče senzibilizaciju za moralne izazove u svakodnevnom radu u nezi. Negovatelji dobijaju priliku da provere i razjasne svoje razumevanje vrednosti, što im pomaže da donose informisane odluke.

Etička refleksija podržava donošenje odluka u složenim situacijama. Pritom se uzimaju u obzir različite perspektive kako bi se došlo do uravnoteženog i pravednog suda. Refleksija omogućava tako stvaranje moralnog prostora za odluke koje su u najboljem interesu korisnika nege.

Još jedan cilj je podsticanje profesionalnog integriteta. Negovatelji uče kako da uprkos spoljnim pritiscima zadrže svoja etička uverenja. Ovo jača svest o profesionalnoj odgovornosti i sopstvenom moralnom delovanju.

Etička refleksija doprinosi jačanju interprofesionalnog dijaloga. U timskom radu mogu se raspraviti različiti etički stavovi, što poboljšava saradnju i podstiče zajedničko etičko razumevanje u odnosu sa pacijentima.

Pored toga, etička refleksija povećava kvalitet odnosa nege. Svesnim razmišljanjem o sopstvenom delovanju, negovatelji mogu empatičnije i s poštovanjem postupati prema korisnicima nege, što jača poverenje između obe strane.

Na kraju, etička refleksija podržava lični razvoj negovatelja. Ona podstiče prepoznavanje i prevazilaženje sopstvenih predrasuda, podržava razvoj empatije i stvara prostor za kontinuirano učenje i rast u profesionalnom kontekstu.

Ovi ciljevi jasno pokazuju da etička refleksija nije samo alat za prevazilaženje teških situacija, već i pokretač za dalji razvoj prakse nege i profesionalnog identiteta.

1.4 Profesionalna odgovornost i uloga medicinskog osoblja u procesu umiranja

Negovatelji nose odgovornost da proces umiranja učine što dostojanstvenijim i sa što više poštovanja. Njihova uloga zahteva visoku osetljivost za fizičke, emocionalne i duhovne potrebe umirućih. Ovi zadaci obuhvataju olakšanje bola i drugih opterećujućih simptoma kroz odgovarajuću palijativnu negu. Pri tome se mora održati ravnoteža između olakšanja bola i svesti, kako bi se poštovala volja pacijenata.

Negovatelji deluju kao centralne osobe za kontakt i posrednici između svih uključenih u proces umiranja, uključujući članove porodice i interdisciplinarni tim. Oni moraju obezbediti jasnu i saosećajnu komunikaciju kako bi smanjili nesigurnosti i strahove. Još jedna odgovornost je podrška pacijentima i članovima porodice u donošenju odluka, posebno kada se radi o pitanjima kraja života kao što su pacijentove želje ili palijativne mere.

Kroz brigu o psihološkom i emocionalnom praćenju umirućih, negovatelji takođe doprinose definisanju i očuvanju autonomije pacijenata. To uključuje poštovanje želja pogođenih osoba, kad god je to moguće, čak i kada se te želje ne poklapaju sa stavovima negovatelja ili članova porodice.

Nadalje, od negovatelja se zahteva da reflektuju sopstvene etičke i emocionalne opterećenja. Redovna supervizija i razmena mišljenja u timu mogu pomoći u održavanju lične moralne i emocionalne stabilnosti. Na kraju, njihovi zadaci uključuju i organizacione obaveze kao što su koordinacija pratnje umirućih i dokumentovanje celokupnog procesa.

Samo integracijom empatije, etičke svesti i stručne kompetencije, negovatelji mogu u potpunosti ispuniti svoju odgovornost u procesu umiranja. Njihovo delovanje ne utiče samo na tok umiranja, već i na sećanje onih koji ostaju na taj osetljivi životni period.

2 Osnove etike i morala

2.1 Definicije pojmova

Etika označava filozofsko razmišljanje o moralnom delovanju. Ona analizira i ocenjuje ljudsko ponašanje. Cilj je razviti smernice za dobro i pravedno delovanje. Etika pita: Šta treba da radim? Šta je dobro?

Moral opisuje postojeća pravila i vrednosti unutar jednog društva. Ona obuhvata norme, tj. obavezujuće smernice za delovanje, koje su značajne za društvenu interakciju. Moral određuje šta se smatra ispravnim ili pogrešnim.

Vrednosti su osnovne predstave o tome šta se u jednom društvu smatra poželjnim ili vrednim težnje. One utiču na naše delovanje i razmišljanje. Primeri su poštovanje, pravda, brižnost.

Norme su konkretna pravila ponašanja, uglavnom formalizovana i opšteprihvaćena. One se izvode iz vrednosti. Definišu kako ljudi treba da se ponašaju u određenim situacijama. Primeri su zakoni ili profesionalne etike.

Razumevanje ovih pojmova čini osnovu za etička razmatranja u nezi.

2.2 Etnički principi u nezi.

Etički principi pružaju orijentaciju u svakodnevnom radu nege i unapređuju dobrobit osoba o kojima se brine. Četiri centralna principa etike nege su autonomija, pravednost, briga i nenanošenje štete.

Autonomija poštuje samoodređenje pojedinca. Negovatelji podržavaju stanare u donošenju odluka i prihvataju njihove odluke, čak i kada se razlikuju od sopstvenog mišljenja. Autonomija zahteva informisani pristanak, pri čemu negovatelji jasno i razumljivo pružaju informacije.

Pravednost znači pružanje jednakih šansi i tretmana svim osobama u uporedivim situacijama. Negovatelji treba da postupaju pošteno i da ne favorizuju ili diskriminišu stanare zbog starosti, pola, porekla ili bolesti. Resursi treba da budu pravedno raspodeljeni.

Briga je izraz saosećanja i lične pažnje. Negovatelji treba da prepoznaju potrebe stanara i individualno na njih reaguju. Oni pružaju emotivnu podršku i pomoć tamo gde je potrebna. Briga takođe uključuje zaštitu od opasnosti i osiguranje dobrobiti.

Nenanošenje štete obavezuje negovatelje da izbegavaju postupke koji bi mogli naneti štetu. Zahteva procenu rizika i koristi planiranih mera. Negovatelji koriste svoje stručno znanje kako bi sprečili nepotrebne napore za stanare i minimizirali rizike u nezi.

Ovi etički principi deluju zajedno i primenjuju se na svaku situaciju nege. Sukobi između principa zahtevaju pažljivo etičko razmatranje i profesionalnu refleksiju kako bi se donelo odgovorno odluke.

2.3 Etičke teorije

Ethiske teorije nude različite perspektive na moralno delanje i predstavljaju ključne alate za orijentaciju u praksi nege. Tri značajne etičke teorije se često koriste: deontologija, utilitarizam i etika vrline.

Deontologija se zasniva na pravilima i dužnostima. Ova teorija naglašava da su dela sama po sebi moralno ispravna ili pogrešna, bez obzira na njihove posledice. U kontekstu nege to znači da postoje određene dužnosti koje zdravstveni radnici moraju ispuniti, kao što je očuvanje autonomije i princip ne nanošenja štete. Ove obaveze važe bez obzira na ishod delovanja. Primer bi bio poštovanje propisa o zaštiti podataka, bez obzira na to da li kršenje privatnosti izaziva direktnu štetu.

Utilitarizam se, s druge strane, fokusira na posledice delanja. Cilj je postizanje najveće moguće sreće za najveći broj ljudi. U nezi to znači donošenje odluka koje maksimiziraju dobrobit svih uključenih. Utilitaristička razmatranja mogu igrati ulogu u raspodeli resursa, tako što zdravstveni radnici procenjuju koje ponašanje donosi najbolji ishod za većinu ljudi. Konflikti mogu nastati kada bi dobrobit pojedinca morala biti žrtvovana za navodno veće dobro.

Etika vrline stavlja akcenat na osobu koja dela i njene karakterne osobine. Ova teorija se manje pita šta konkretno treba učiniti, a više šta bi uradila osoba sa vrlinama. U oblasti nege to znači da bi zdravstveni radnici trebalo da razvijaju osobine poput saosećanja, strpljenja i hrabrosti. Etika vrline ističe značaj kontinuiranog ličnog i profesionalnog razvoja. Zdravstveni radnici se podstiču da razmišljaju izvan rutine i da se reflektovano prilagođavaju etičkim izazovima.

Primena ovih etičkih teorija u praksi omogućava zdravstvenim radnicima da uključe različite perspektive u donošenje odluka. One ne nude jednostavne odgovore, ali pomažu u analizi i refleksiji složenosti moralnih odluka u svakodnevnom radu.

2.4 Etničko odlučivanje u svakodnevnoj nezi.

Etičko donošenje odluka u svakodnevnom radu nege zahteva primenu principa i teorija na konkretne situacije. Radi se o donošenju praktičnih odluka koje su moralno opravdane i koje zadovoljavaju potrebe stanovnika.

Koraci u donošenju odluka:

- 1. Analiza situacije:** Prvo se detaljno prikuplja situacija, uključujući sve relevantne činjenice i osobe koje su uključene. Zapitajte se: Šta se tačno dogodilo? Ko je pogođen? Koje potrebe i želje imaju stanovnici?
- 2. Definisanje problema:** Jasno odredite koji etički problem ili dilema postoji. Da li postoji konflikt između etičkih principa kao što su autonomija naspram brige? Ili se pravni zahtevi i moralne uverenja međusobno suprotstavljaju?

3. **Utvrdjivanje opcija:** Razvijte mogućnosti delovanja. Identifikujte različite načine za rešavanje postojećeg problema. Uzmite u obzir sve etičke principe: Koje su prednosti i nedostaci svake opcije?

4. **Etička procena:** Analizirajte i procenite svaku opciju u kontekstu etičkih principa i teorija. Razmislite koja akcija je iz perspektive deontologije, utilitarizma ili etike vrlina najbolje opravdana.

5. **Donošenje odluke:** Doneće najbolju moguću odluku, zasnovanu na razmatranju svih relevantnih informacija i etičkih razmatranja. Zapamtite da postupate odgovorno i u skladu sa profesionalnim standardima.

6. **Provođenje odluke:** Sprovođenje odluke. Obavezno obavestite sve uključene i izvršite sve potrebne mere.

7. **Refleksija:** Naknadno proverite proces donošenja odluke i njen ishod. Šta je dobro funkcionisalo? Šta bi moglo biti poboljšano? Kontinuirana refleksija podržava buduće procese donošenja odluka i lični rast negovatelja.

Kod etičkog donošenja odluka u svakodnevnom radu nege ključno je ostati fleksibilan i adaptivan. Svako okruženje nege je dinamično i često zahteva brzu prilagodbu novim situacijama. Temeljno etičko razumevanje pomaže vam da kompetentno i empatično reagujete na promene. Razmena sa kolegama i uključivanje multiprofesionalnih timova može dodati dragocene perspektive koje dovode do najbolje rešenja za sve uključene.

3 Postupanje sa umiranjem i smrću u nezi starih lica

3.1 Umiranje kao deo životnog ciklusa

Životni ciklus obuhvata rođenje, detinjstvo, odraslo doba i smrt kao prirodan završetak. Umiranje nije izolovana radnja, već esencijalni deo ovog ciklusa. Prihvatanje ove činjenice je važno za negovatelje, kako bi adekvatno radili sa umirućima.

Biološki proces umiranja često počinje mnogo pre očiglednog kraja. Hronične bolesti ili degeneracija mogu najaviti poslednju fazu života, davno pre nego što smrt nastupi. Ovo vreme pruža mogućnost da se intenzivno odgovori na potrebe umirućih i unapredi preostali kvalitet života.

Negovatelji treba da doživljavaju umiranje kao prirodan proces. Svaka osoba prolazi kroz ovaj proces individualno, u zavisnosti od bioloških, psiholoških, socijalnih i duhovnih faktora. Osetljivost i empatija su neophodni da bi se poštovala ove individualne razlike i očuvala autonomija pogođenih.

Kulturološke i socijalne predstave o umiranju oblikuju percepciju procesa umiranja. Negovatelji se moraju kontinuirano suočavati sa različitim perspektivama kako bi bili u stanju da pruže kulturno kompetentnu negu. Verska uverenja i kulturne tradicije stanovnika treba poštovati i integrisati u planiranje nege.

Praćenje umirućih zahteva pored praktičnih veština i emocionalnu osetljivost. Negovatelji moraju razviti sposobnost da slušaju pogođene i ozbiljno shvataju njihove strahove, želje i nade. Komunikacija je ključna za stvaranje poverenja i ostvarivanje dostojanstvenog procesa umiranja.

Bavljenje umirućima podstiče negovatelje da se suoče sa sopstvenom smrtnošću. Ova refleksija jača razumevanje i podstiče empatičku pratnju umirućih. U nezi, smrt ne znači samo gubitak, već i ispunjenje, podržavanje kvaliteta života do kraja.

Suočavanje sa umiranjem kao delom životnog ciklusa doprinosi uvažavanju života u njegovoj celini. Priznanje i poštovanje prema umirućima stvaraju okruženje u kojem prirodan kraj života može biti doživljen sa dostojanstvom i uz najveći mogući kvalitet života.

7 Ovo je samo pregled

Celokupna knjiga je dostupna na <https://www.altenpflege.de> za registrovane korisnike. Registracija i korišćenje su besplatni. Ko ne želi da se registruje, može uplatiti iznos naveden na stranici 2 putem Paypala na buchhaltung@factsoft.de i pri tome navesti i naslov knjige i adresu e-pošte. Nakon toga će PDF biti poslat putem e-pošte.

Pored besplatnog pristupa kratkim udžbenicima, registracija na [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) omogućava direktno apliciranje za poslove. Takođe, i postavljanje besplatnih oglasa za posao. Postanite i vi deo [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) zajednice.